

ΖΕΠΩΝ, *Jus graecoromanum*, 8, Ἀθῆναι 1931, σελ. 546). Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον, ἄρθρα οἷ'-πα', γίνεται λόγος περὶ δανείων, εἰς τὰ ὅποια ἀφορᾷ ἡ ὁμολογία.

Ὅντως τὰ πραγματικὰ γεγονότα τοῦ παρόντος ἐμφανίζουν τὸν Λούην Στάην ἔχοντα δοσοληψίας μετὰ τοῦ Νικ. Γρυπάρη, μὴ ἐκκαθαρισθείσας ἐφ' ὅσον ὁ τελευταῖος οὗτος διαλαμβάνει: *ὅτι ἀπὸ λογαριάσμων ὅπου ἔχομεν ἀναμεταξὺν μὲ τὸν μακαρίτην* (δηλ. τὸν Ν. Γρυπάρην) *ἐλογαριάσθημεν* (στ. 3 - 4). Αἱ δοσοληψίαι αὗται ἦσαν ἐμπορικῆς μᾶλλον φύσεως. Τοῦτο συνάγω ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἐκδότης τοῦ παρόντος Λούης Στάης τὸ ἀποκαλεῖ *ρετζεβούταν*, ἀνακυπτούσης τῆς ἐννοίας αὐτῆς ὡς ἐν 28· δηλ. ὁ Στάης θεωρεῖ ἑαυτὸν ὀφειλέτην χρηματικοῦ ποσοῦ ἐξ ἐργασιῶν ἃς εἶχεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ν. Γρυπάρη, λαμβάνων παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου χρήματα πρὸς κοινήν δι' ἀμφοτέρους ἐργασίαν, μὴ παρέχων δὲ διὰ τοῦτο τόκους. Τοιούτους δέχεται νὰ καταβάλῃ ἤδη, ὅτε ἐλογαριάσθησαν μετὰ τῆς χήρας συζύγου του καὶ ἀπέμεινεν εἰς βάρος του ὑπόλοιπον γροσίων 4.000. Ταῦτα πλέον λαμβάνουν τὴν μορφήν ὀφειλῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν τελευταίαν, ἀλλ' ὀφειλῆς ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς δοσοληψίας ἃς εἶχε μετὰ τοῦ μακαρίτου συζύγου τῆς. Διὰ τοῦτο ὁ Στάης ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ τὸ ἔγγραφον ὡς *ρετζεβούταν*· ἐπειδὴ ὅμως τὸ ὑπόλοιπον τῶν 4.000 ἐκ τῆς δοσοληψίας μένει νὰ ὀφείλεται παρ' αὐτοῦ, τὸ ἔγγραφον συντάσσεται ὑπὸ τύπον ὁμολογίας ἐκ δανείου. Ἀλλ' ἐνῷ αὐτὸς τὸ ἀποκαλεῖ *ρετζεβούταν*, ἡ Μαρία Γρυπάρη, πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς ὁποίας ἡ ἔννοια τῆς ἐκ δοσοληψίας ὀφειλῆς ἦτο ξένη, ἔβλεπε τὸ ἀπομένον εἰς χρέος τοῦ Στάη ὑπόλοιπον εἰς ὀφειλήν, ἣν ὥφειλε νὰ τῆς ἀποδώσῃ. Ἐκλαμβάνουσα αὕτη τοῦτο ὡς ἀποδοθὲν καὶ εὐθὺς ἀμέσως δοθὲν παρ' αὐτῆς ὡς δάνειον εἰς τοῦτον, ἀποκαλεῖ τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν σημείωσιν τοῦ Verso ὁμολογίαν, ὑποχρεώνει δὲ τὸν γαμβρόν τῆς, ὅπως καταβάλῃ εἰς αὐτὴν καὶ τόκους.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὅρον *σιγοῦρα τῆς γῆς* βλέπε 13. Προθεσμία ἀποδόσεως τοῦ δανείου δὲν ὀρίζεται. Οὕτω καὶ ἐν 14, 18, 24, 25, 54, 56, 59.

1

Τ. Σ.
ἀγγλικῆς

1821

2 » Διὰ τοῦ παρών μου ὁμολογίας φανερώνω, ὅτι μένω νὰ χρεωστῶ τῆς κυρίας
κου-

3 *νιάδας* μου *Μαρίας* γυναικὸς τοῦ ποτὲ *Νικολά(ου)* Γρυπάρη, ὅτι ἀπὸ λογαρια-
σμων

4 ὅπου ἔχομεν ἀναμεταξὺν μὲ τὸν μακαρίτην, ἐλογαριάσθημεν, καὶ ἔμειναν

5 νὰ δίδω 4000: ἥτοι τέσσαρες χιλιάδες γρόσια, τὰ ὅποια ἀγροικιέται *σιγοῦρα*

6 *τῆς γῆς*, πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον, διὸ καὶ εἰς ἐνδειξιν ἔδωσα

7 τὴν παροῦσάν μου *ρετζεβούταν* ὑπογεγραμμένην ἰδιοχείρως μου ἵνα ἔχῃ

8 τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ { 1811 Σεπτεμβρίου 11: σίφνος

2^a X. 9 λούης σιάης ὑπόσχομαι τὰ ἄνωθεν

1ⁿ X. 10 <στέφανος Βαλέτας, ὁ καὶ γράψας, μαρτυρῶ.

Verso

3ⁿ X. 1 ὁμολογία τοῦ γαμβροῦ μου λούκη

2 σιάη. γρόσι(α): 4000.

3 1811: Σεπτεμβρίου: 11:

77

Ἐξοφλητικὸν τοῦ Θεοδόσιου Φλιζανετάκη

1809, Ἰουνίου 3

Ἰος

Ὁ ἀποβιώσας Θεοδόσιος Φλιζανετάκης ἢ Βλιζανιτάκης κατέλιπε διαθήκην δι' ἧς διώριζεν ἐκτελεστήν ταύτης τὸν Νικολάκην Γρυπάρην, κατέλιπε δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ γρόσια 395 καὶ παράδες 15 εἰς τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Δημήτριον Φλιζανιτάκην. Οὗτος, παραγενόμενος εἰς Ἴον καὶ λαβὼν τὸ εἰρημένον ποσὸν παρὰ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Ν. Γρυπάρη, δηλοῖ ὅτι ἱκανοποιήθη ἀπολύτως καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἔχει πλέον ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης οὔτε αὐτὸς οὔτε ἄλλος τις τῶν συγγενῶν του, τόσον κατὰ τοῦ ἐκτελεστοῦ ὅσον καὶ κατὰ τῆς Μαρούσας, χήρας τοῦ ἀποβιώσαντος θείου του, ὡς ἐξοφληθεὶς τελείως, οὕτω δὲ μὴ δυνάμενος, ἐγείρων ἀξιώσεις ἐκ τῆς διαθήκης, νὰ καταφύγῃ εἰς οἷον-δήποτε δικαστήριον, ὑπόσχεται, ἂν τοῦτο πράξῃ, νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Καπετὰν πασᾶ ὡς ποινικὴν ρήτραν γρόσια πεντακόσια. Διὸ ὑπέγραψεν ἰδιοχείρως τὴν παροῦσαν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν ἐνώπιον μαρτύρων, οἵτινες καὶ ὑπογράφουν, παρέδωσε δ' αὐτὴν εἰς χεῖρας τοῦ ἐκτελεστοῦ Νικολάκη Γρυπάρη, ἧτις νὰ ἔχῃ κῦρος ἐνώπιον οἰου-δήποτε δικαστηρίου προσαγομένη.

Περὶ τοῦ τζελεπῆ Νικολάκη Γρυπάρη ἐγένετο ἐπανειλημμένως λόγος (50, 59, 66, 73). Ἀγνώστοι μοὶ εἶναι ὁ διαθέτης Θεοδόσιος Φλιζανετάκης, ὁ ἀνεψιὸς του Δημήτριος καθὼς καὶ ἡ σύζυγος τοῦ πρώτου Μαρούσα. Ὁ διαθέτης κατήγετο ἐκ τῆς Ἴου, ὅπου καὶ κατέλιπε τὴν διατεθεῖσαν παρ' αὐτοῦ περιουσίαν του. Μὲ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης εἶχε, φαίνεται, πολλὰς σχέσεις ὁ Νικόλαος Γρυπάρης, διότι καὶ ἐν 68, ἐξ Ἴου ἐπίσης, διορίζεται ἐπίτροπος (πληρεξούσιος) τῆς Ρηνιώς, χήρας Ἀποστόλη Διλφῆ, ἐν τῇ αὐτῇ δὲ νήσῳ διορίζει ὁ Ν. Γρυπάρης πληρεξούσιον αὐτοῦ τὸν Λούην Στάην, ἵνα εἰσπράξῃ ἀπαίτησιν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἐκεῖ κατοικοῦντος Ἀβραὰμ Ντεσόφιαλη (67).

Ὁ διορισμὸς τοῦ Ν. Γρυπάρη, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης του ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου Φλιζανετάκη, ἀποδεικνύει καὶ πάλιν ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος ἴσχυσεν ἐν τῇ νήσῳ Σίφνῳ.

